

Sygn. akt III AUa 775/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Czaja (spr.)
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Lublinie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o zwrot składek

na skutek apelacji J. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 9 maja 2016 r. sygn. akt VII U 2028/15

oddala apelację.

Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Elżbieta Czaja Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska

Sygn. akt III AUa 775/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 października 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. K. zwrotu składek na ubezpieczenia społeczne za okresy od dnia 1 września 1973 roku do dnia 31 sierpnia 1986 roku, od dnia 1 września 1988 roku do dnia 31 sierpnia 1989 roku, od dnia 24 lipca 1997 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku oraz składek zgromadzonych na indywidualnym koncie w ZUS za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. K. zarzucając brak podstawy prawnej, naruszenie konstytucyjnej zasady praworządności oraz zasady niedyskryminacji. Wnosił o jej zmianę i dokonanie zwrotu pobranych składek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

J. K. jest obecnie uprawniony do emerytury wojskowej. W okresie od 1 września 1973 roku do 31 sierpnia 1986 roku oraz od 1 września 1988 roku do 31 sierpnia 1989 roku wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w(...)nr(...) im. Gen. F. K. w D.. W okresie od 24 lipca 1997 roku do 31 grudnia 2014 roku wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w(...). W okresach przed dniem 1 stycznia 1999 roku składki z tytułu zawartych umów o pracę zostały pobrane na podstawie ustawy z dnia 25 listopada 1986 roku o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych. Wówczas Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie prowadził indywidualnych kont ubezpieczonych, a składki były przekazywane zbiorczo za wszystkich pracowników przez płatników. Od dnia 1 stycznia 1999 roku z chwilą wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych organ rentowy prowadził indywidualne konto ubezpieczonego, na którym rejestrował wpłacane składki.

Powyższy stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami. Istota sporu sprowadzała się do oceny czy składki odprowadzone za J. K. z tytułu wykonywanego zatrudnienia mogą mu zostać zwrócone z uwagi na pobieranie przez niego emerytury wojskowej i zrezygnowanie z ubiegania się o emeryturę powszechną.

Sąd uznał, że odwołanie J. K. jest niezasadne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 listopada 1986 roku o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz.U.1989.25.137 j.t.) ubezpieczeniu społecznemu podlegają wszyscy pracownicy. Obowiązek ubezpieczenia pracownika powstaje z dniem nawiązania stosunku pracy, a wygasa z dniem jego ustania.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 powołanej ustawy składki na ubezpieczenie społeczne pracowników opłacają zakłady pracy z własnych środków za okres trwania ubezpieczenia społecznego każdego pracownika.

Powyższa ustawa obowiązywała do dnia 31 grudnia 1998 roku, kiedy to w życie weszła ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2015.121 j.t.). Ustawa ta w art. 6 ust. 1 pkt. 1 stwierdza, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają pracownicy, z wyłączeniem prokuratorów. Ponadto zgodnie z jej art. 16 ust. 1 składki na ubezpieczenia emerytalne za pracowników finansują z własnych środków w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek.

Z treści powyższych przepisów wynika jednoznacznie, że w związku z wykonywanym zatrudnieniem w okresach zarówno przed 1 stycznia 1999 roku jak i po tej dacie wnioskodawca podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w tym ubezpieczeniu emerytalnemu. Z tego powodu należy uznać, że składki zostały odprowadzone w sposób prawidłowy. Warunkuje to brak podstaw po stronie J. K. do ubiegania się o zwrot wpłaconych składek i to niezależnie od faktu czy ma on zamiar pobierać emeryturę powszechną czy też deklaruje, że nie będzie z niej korzystał w przyszłości.

Odnosząc się do zarzutów wnioskodawcy związanych ze sprzecznością powyższego obowiązku z ustawą zasadniczą Sąd Okręgowy nie podzielił tego poglądu. Obowiązek odprowadzania składek wynika z ustawy. Odnosi się do wszystkich ubezpieczonych bez wyjątków. Nie można zatem uznać, że nie znajduje on umocowania prawnego, narusza zasadę praworządności bądź też stanowi przejaw dyskryminacji. Odwołanie w tej sytuacji jako niezasadne podlegało oddaleniu.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca zaskarżając wyrok w całości zarzucając:

- naruszenie przepisów prawa materialnego polegające na wydaniu wyroku bez podstawy prawnej;

- naruszenie przepisów prawa procesowego wynikające z art. 2 k.p.c. polegające na nie przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

Apelujący wniósł o zmianę i wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia, albo uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o jej oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd odwoławczy, oceniając w jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez sąd pierwszej instancji, uznał je za własne, co oznacza, iż zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie. Zaskarżoną decyzją z dnia 1 października 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. K. zwrotu składek na ubezpieczenia społeczne, a analiza decyzji wskazuje, że w uzasadnieniu znajduje się przytoczenie przepisów prawnych mających w sprawie zastosowanie w tym w szczególności:

- 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2015.121 j.t.) zgodnie z którym obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają pracownicy, z wyłączeniem prokuratorów,

- art. 46 ust 1 ustawy zgodnie z którym płatnik składek jest obowiązany obliczać potrącać z dochodów ubezpieczonych rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy, oraz art. 24 ustawy regulujący kwestie zwrotu składek nienależnie opłaconych.

Ustawowy obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym wobec pracowników wprowadza zasadę, że każdy pracownik – bez względu na swoją wolę z mocy prawa podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. Konsekwencją podlegania ubezpieczeniom jest obowiązek opłacania składek, co oznacza, że opłacone składki nie są nienależnymi w rozumieniu przepisów prawa. W tym stanie rzeczy, organ rentowy prawidłowo odmówił zwrotu żądanych składek.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego co do zaniechania przeprowadzenia postępowania dowodowego podkreślić należy, że przedmiotem postępowania dowodowego są tylko fakty mające istotne znaczenie dla merytorycznej oceny dochodzonego roszczenia, a przede wszystkim sporne pomiędzy stronami. Domaganie się przez stronę przeprowadzenia dowodów na inne okoliczności, czy też okoliczności niesporne nie znajduje żadnego uzasadnienia i nie może być uwzględnione przez sąd orzekający.

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.